

Kandidat til formandsposten i Dansk Folkeoplysnings Samråd:

Rasmus Nørlem Sørensen

Jeg har arbejdet i folkeoplysningen i 13 år. Fra mit første årsmøde i 2009 har jeg haft lyst til at kaste mig ind i bestyrelsesarbejdet i DFS. Nu er DEO vokset til en størrelse, hvor jeg har den mulighed.

Jeg stiller op til formandsposten, fordi jeg mener, at DFS' medlemsorganisationer har brug for at tage aktivt stilling til, hvad vi vil med posten efter mere end et årti uden modkandidater. DFS er en bundsolid organisation både på bestyrelsesplan og i sekretariatet. Jeg vil gerne bidrage til, at vi udnytter det endnu bedre end i dag.

Folkeoplysningen er 200 år gammel - ældre end demokratiet i Danmark. Den var på banen, mere end 100 år før kvinderne fik stemmeret. På DFS' hjemmeside kan man læse om Folkeoplysnings historie, der ender i 1968 med "Verdens bedste fritidslov". Og det er selvfølgelig ikke dér, historien om folkeoplysningen slutter.

Vi skal til at skrive et kapitel, der forklarer, hvordan folkeoplysning ser ud i en digital tidsalder, hvor foreningsengagement er delvist omlagt til enkeltsagsengagement. Hvor mødet ansigt til ansigt har været umuligt på grund af corona. Hvor klimakrisen sætter nye vilkår for samfundet. Hvad er en dannet borger i dag? Hvad er europæisk dannelse, global dannelse og digital dannelse for folkeoplysningen? Hvordan tænker vi 200 års erfaringer sammen med de aktuelle udfordringer?

Folkeoplysningen findes i mange modeller, men den har et klart fælles formål: Dannelsen af oplyste, nysgerrige og engagerede mennesker. Værdien af vores arbejde står lysende klart efter en coronakrise, der kun har kunnet håndteres med tillid som grundkapital.

Tillid kræver forpligtende møder, forpligtende fællesskaber. Hvis vi synger sammen, kan vi ikke hade hinanden. Hvis vi snakker sammen, bliver det sværere at misforstå og mistro hinanden. Hvis vi finder skaberglæde - om det så er om sangen, skuespillet, forelæsnings, radioprojektet, kulturhuset, kvindesagen, klimakampen eller Grundtvigs værker - så skaber vi meget mere end et produkt. Vi danner mennesker.

Efter en coronakrise, hvor den succesfulde strategi har været et veloplyst, tillidsfuldt og solidarisk samfund, har folkeoplysningen vist sit værd. Vi producerer oplysning, skaber tillid og bygger solidariske fællesskaber. Hvorfor fik fodboldkampe bedre vilkår under pandemien end os? Hvordan kunne udskænkning og servering slå oplysning og involvering?

Vi har en opgave foran os. Folkeoplysningsministeren har lovet os at gennemgå de vilkår og den lovgivning, vi arbejder under. Jeg vil gerne være med til at finde vejen fremad. Jeg tør også godt tage én for holdet og gå forrest ud i et terræn med fælder og faldgruber, hvis I vil give mig rygdækning og opbakning.

Rasmus Nørlem Sørensen, sekretariatsleder og chefanalytiker i DEO, chefredaktør af bogserien Samfundstanker. Cand.mag. i filosofi og socialvidenskab med pædagogikum. Omfattende organisations- og bestyrelseserfaring bl.a. fra poster som næstformand i Rådet for Menneskerettigheder (som repræsentant for DFS), bestyrelsesmedlem i Rådet for International Konfliktløsning (RIKO), intern/kritisk revisor i DFS og medlem af EU's Jean Monnet Community.

